

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ЗВИЧАЙНОГО ЧАСУ

Читання цієї неділі розповідають нам про Царство. Євангеліє говорить нам: «Тоді Ісус почав проповідувати, кажучи: «Наверніться, бо наблизилося Царство Небесне». Важливість цієї теми, яка є ключовою в проповіді Ісуса, спонукала Івана Павла II включити світлу таємницю в Розарій, щоб ми могли роздумувати над нею в молитві. Ісус проповідує Євангеліє Царства і виявляє свою близькість, зцілюючи хворих і виганяючи демонів. Більше того, сперечаючись з фарисеями, він скаже їм, що якщо він творить чудеса, то це тому, що Царство Боже вже настало.

Тут Царство протистоїть пануванню зла. Так це бачимо в першому читанні: «Народ, що ходив у темряві, побачив велике світло; вони жили в країні тіні, і світло засяяло їм». Ісус приходить і знищує силу смерті, рабство гріха, яке панувало над людиною. У цій переможній боротьбі зі злом Ісус хоче також царювати в наших серцях. Для цього необхідно змінитися внутрішньо. Тому проповідь про Царство супроводжується закликом до навернення.

Цікаво, що пророцтво Ісаї (перше читання) сучасні євреї тлумачили як військове визволення від гніту, під яким вони тоді перебували. Ісус Христос виконує це прагнення в більшій мірі, бо приносить духовне царювання, здатне перетворити земні реалії (тому він здійснює зцілення і чудеса), але яке, перш за все, прагне перетворення людини, щоб вона одного дня могла насолоджуватися баченням Бога на небі.

Наші людські бажання не повинні займати нас настільки, щоб заважати нам відкритися надприродним реаліям, які пропонує нам Бог. З іншого боку, не можна заперечувати здатність християнства відроджувати суспільства і бути закваскою нової культури. Історія Заходу показує саме цю силу, яка мала благодать будувати щось нове. Однак цей шлях оновлення можливий лише за умови внутрішнього перетворення. Тому Царство починається з індивідуального навернення. Людина в благодаті перетворюється на ефективного агента Бога в історії. Насправді, найбільший внесок у формування християнської культури зробили святі, і найкраща боротьба проти культурного занепаду, не припиняючи боротьби на всіх фронтах, – це прагнення до особистої святості.

Друге читання дає нам важливе вчення, яке і сьогодні може мати такий самий виправний ефект, як і в часи Апостола. Святий Павло застерігає від розколів у спільноті. Різні групи, всі вони християни, утворилися навколо різних проповідників: Павла, Аполлоса, Кефаса... і між ними точаться суперечки. Святий Павло нагадує їм, що апостол є служителем Господа і що єдиним, хто спасає, є Ісус Христос. Цей урок не втратив своєї актуальності.